

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים

מאזערו של הרב שלמה הלוי

שמחת תורה

שמחה אמיתית יכולה לבוא רק מתוך הרגשת ארעיות ויציאה ממוגבלות. זוהי הסיבה שחוגגים את שמחת-תורה מיד לאחר חג הסוכות בו עזבנו את משכן הקבע שלנו ויצאנו אל רחובה של עיר. רק באופן כזה נוכל להבין את המשמעות האמיתית של חיינו.. שהרי מתוך ביטול וחוסר אונים, יכולים להניע לצמיחה והתחדשות. כוונתי היא: שרק לאחר היציאה מחוץ לבית = הכלוב = החשיבה המקובעת ניתן להבין את הטעות שאנו חיים בה, (קרי: הרדיפה אחר מעשיהם של האחרים, לעשות כי האחרים עושים כך... והסחיפה של הזרם עד כדי אי חשיבה עצמית מינימאלית) ומתוך כך להגיע לשמחה האמיתית – שמחת תורה.

הדבר דומה: לניסוי שערכו מדענים בחמישה קופים, הם הכניסו לתוך כלוב סולם, והניחו עליו כמה בננות. לאחר מכן, הכניסו לתוך הכלוב 5 קופים. בכל פעם שאחד הקופים טיפס על הסולם, המדענים השפריצו על הקופים האחרים זרם מים קרים בעזרת צינור. דבר זה גרם לכך שבכל פעם שמישהו מהקופים העז לנסות לעלות על הסולם, הוא קיבל מכות מהקופים האחרים. לאחר זמן מה, אף אחד מהקופים לא העז לעלות על הסולם, למרות הפיתוי הרב.

ואז המדענים החליטו להוציא את אחד הקופים מהכלוב, ובמקומו הכניסו קוף אחר. כמובן שהוא מיד ניסה לעלות על הסולם על מנת להגיע לבננות. באותו רגע, הוא קיבל מכות מהקופים הוותיקים. לאחר כמה ניסיונות, הוא החליט שלא לנסות יותר, למרות שלא הבין את הסיבה למכות, ולא הבין מדוע איש אינו נוגע בבננות.

למחרת החליפו המדענים קוף ותיק אחר עם קוף חדש. שוב אותו סיפור חזר על עצמו. ברגע שהקוף החדש ניסה לטפס על הסולם, כל הקופים האחרים הרביצו לו, ולכן הוא ויתר על הבננות. וכך גם עם הקוף השלישי, הרביעי והחמישי. משלא נותר אף קוף וותיק בקבוצה (תזכורת: הוותיקים הם היחידים שקיבלו שפריץ מים קרים), ניסו המדענים להחליף את אחד הקופים החדשים עם קוף אחר. ושוב, הקוף קיבל מכות ברגע שניסה לטפס על הסולם, על מנת להגיע לבננות.

אם היו שואלים את הקופים מדוע הם עשו זאת, הם היו עונים: "אינני יודע, אבל כך כולם עושים"...

הנמשל: כמה פעמים אנו נסחפים אחר חברה שסוגדת לממון וכבוד? ... אילו נצא לרגע לסוכה ארעית נבין כי הכול שטויות, הבל שאין בו ממש (זוהי אגב אחת הסיבות שקוראים בחג מגילת-קהלת הפותחת בפסוק: "הַבֵּל הַבָּלִים אָמַר קְהֵלֶת הַבָּלִים הַכֹּל הַבָּלִי") במשך שבעה ימים אנו שוכחים הכול. אנו משאירים את ביתנו ואת רכושנו מאחור – ואת כל שאר מקורות האושר הדמיוניים – ויוצאים לדור בצריף רעוע אנו שרים, שמחים ואומרים הלל. ומגיעים לתובנות על הדברים החשובים באמת. רק מתוך הרגשת ארעיות ויציאה ממוגבלות נוכל להבין את המשמעות האמיתית של חיינו... ונגיע לשמחת תורה בשמחה אמיתית על התובנות הללו.

חג שמח